

ZSE Gorlice (Polsko)
SPŠ Bardejov (Slovensko)
Gymnázium, České Budějovice, Česká 64

5.

Z obsahu:

6. projektové setkání

Exkurze Osvětim

Exkurze do židovského
města v Krakově

Sakrální stavby pod
ochranou UNESCO

Vojenské hřbitovy

**Nalézání zmizelých osudů. Mementa světových válek 20.
století pro mladého člověka**

V pořadí již šestá expedice projektu Erasmus+ po stopách českých padlých vojáků během bojů I. světové války nás zavedla opět na další místa jihopolské Haliče. Na vojenském hřbitově v Malastowě jsme uctili jejich památku uvázáním naší národní trikolory na všudypřítomné kříže s mnoha českými jmény. V dalších dnech jsme se přesunuli do města polských králů Krakova, zavítali jsme například do židovské části města Kazimierz, kde se natáčely některé ze scén slavného Spielbergova filmu Schindlerův seznam.

Všichni z nás jsme však věděli, že poslední den projektového setkání s našimi spolužáky a učiteli z Polska a Slovenska bude nejtěžší. Vstupem do areálu bývalého nacistického vyhlazovacího tábora Osvětim se zahalila naše mysl do tichého rozjímání a smutku. Těžko se vyjadřují pocity z tohoto místa, alespoň jednou za život by je měl vidět každý.

Tento projekt získal finanční prostředky od Evropské unie.

Trikolory na vojenském hřbitově v Malastowě, Poslko

SCHODY KE SMRTI

Z hlavního tábora jsme kráčeli v tichosti. Každý se vyrovnával se zděšením z toho, co spatřil, po svém, ale každý v tichosti. Myslím si, že si nikdo takovou hrůzu ani nepředstavoval. Je něco jiného vidět toto místo ve filmu a něco jiného naživo. Když tam opravdu stojíte a na vlastní oči můžete spatřit místa, o kterých jste pouze slyšeli z vypravování, je to nepopsatelný pocit a také je zde úplně jiná atmosféra. Najednou vám přijdou vaše každodenní problémy jako maličkosti a poznáte cenu lidského života.

Následoval přesun do vedlejšího tábora Birkenau neboli Březinka, který si asi každý představí jakmile se řekne Osvětim. Díky panu průvodci a panu řediteli jsme se dozvěděli další zajímavosti a příběhy z autentických vypravování přeživších.

Zastavili jsme se u tzv. dobytčáku, který stojí uprostřed kolejí a symbolizuje místo, kde Židé vystupovali z vagonů po dlouhé a namáhavé cestě ve stísněném prostoru bez jídla a pití, kterou mnoho lidí nepřežilo. To ani netušili, co teprve přijde.

Na konci kolejí nás čekaly dvě rozbořeniny, které jen zřídka připomínaly tehdejší plynové komory. Avšak našel se zde jeden prvek, který zůstal celý a téměř neporušený.

Schody. Schody, po kterých Židé sestupovali do „sprch“. Schody, které jim předpovídaly jen posledních pár minut života. Ty zde zůstali a mají možnost nám připomínat, co se zde opravdu stalo.

Tereza

Obóz Auschwitz stał się dla świata symbolem terroru, ludobójstwa i Szoa. Utworzony został przez Niemców w połowie 1940 r. na przedmieściach Oświęcimia, włączonego przez nazistów do Trzeciej Rzeszy. Bezpośrednim powodem utworzenia obozu była powiększająca się liczba aresztowanych masowo Polaków i przepełnienie istniejących więzień. Pierwszy transport Polaków dotarł do KL Auschwitz 14 czerwca 1940 r. z więzienia w Tarnowie. Początkowo miał to być kolejny z obozów koncentracyjnych, tworzonych przez nazistów już od początku lat trzydziestych. Funkcję tę Auschwitz spełniał przez cały okres swego istnienia, także gdy - od 1942 r. - stał się równocześnie jednym z ośrodków „Endlösung der Judenfrage” nazistowskiego planu wymordowania Żydów zamieszkujących okupowane przez III Rzeszę tereny.

Paula